

TINERII — VIITORUL TEATRULUI ROMÂNESC

Acasă și în deplasare,
la Bălan, cu cei mai tineri actori
ai secției române a Teatrului
din Sfîntu Gheorghe

Încă de anul trecut, de la înființarea secției române a Teatrului din Sfîntu Gheorghe, se vorbea, destul și tot mai insistent, despre venirea aici a unei întregi promoții de actorie de la I.A.T.C. din București, căruia urmau să i se adauge absolvenții secției române a Institutului de Teatru din Tirgu Mureș. Ceea ce pe atunci era un proiect a devenit, în timp, realitate. Despre viața de fiecare zi și viața de fiecare spectacol a acestor tineri actori, în cele ce urmează.

Pînă la repartiție, studenții bucureșteni au mai jucat la Sfîntu Gheorghe spectacolele lor de absolvire — **Asta-i ciudat !...**, musical de Laurențiu Profeta și Eugen Rotaru după Miron Radu Paraschivescu, și **Baba Ilirca** de Vasile Alecsandri.

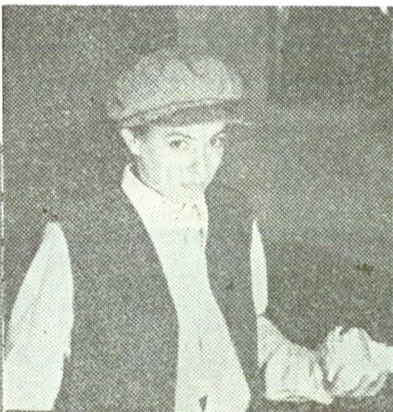
După repartiție, cele două reprezentații ale claselor de zi de la București și Tirgu Mureș au ținut afișul la sediu și în deplasările din împrejurimi și au constituit baza de organizare a unor turnee, dintre care ultimul, cu **Asta-i ciudat !...**, a trecut prin Sibiu, Sebeș, Deva, Călan, Petroșani, Tirgu Jiu, Rovinari, Rîmnicu Vîlcea, Slatina, Craiova. Încet-încet, secția română a teatrului, cu o distribuție însumînd ultima promoție a celor două institute de specialitate, începe să fie cunoscută și în țară și, poate, să-și facă deja un public al ei. Mai exact, de la București au venit Teodora Mares, Oana Ștefănescu, Ionel Mihăilescu, Florin Chiriac, Lucian Nuță, iar de la

Tirgu Mureș, Dorin Andone și Bogdan Caragea. Nu s-au prezentat la Sfîntu Gheorghe șefii de promoție, la băieți și fete, de la București, Claudiu Stănescu și, respectiv, Maria Eremia, care au primit repartiție la Teatrul din Galați, și pesemne că mai este încă așteptată de la Tirgu Mureș Mihaela Murgu-Rădescu. De la seralul bucureștean completează lista noilor veniți Elena Manoliu și Constantin Cotimanis. Pînă la data scrierii acestor însemnări, tinerii actori au jucat doar spectacolele lor de absolvire, la nevoie completînd unele distribuții ale secției, precum și musicalul **Adela** (cu Teodora Mares în rolul titular), foarte rar programat. Actorii tineri ai secției au făcut pînă acum un „rodaj” cu spectacolul cu care și-au luat diploma : cu **Asta-i ciudat !...** — bucureștenii, și cu **Bietul meu Marat** de Aleksei Arbuzov, absolvenții tirgumureșeni (Dorin Andone — Leonidik, Bogdan Caragea — Marat,

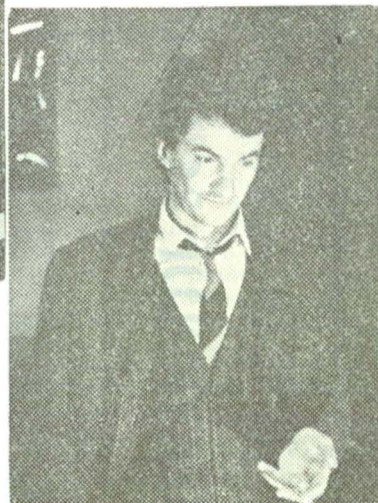

Teodora Mareș

Oana Ștefănescu

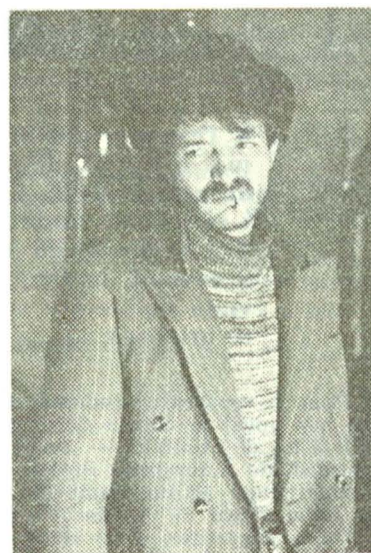
Ionel Mihăilescu

Elena Manoliu

Florin Chiriac

Nuță Lucian

Constantin Cotimanis

**Fotografii de
Florin CHIRIAC
și Anton FILIP**

personajul feminin, Lida, fiind incredul în deplasarea de la Bălan, unde am urmărit spectacolul împreună cu o sală arhiplină, dar cu o medie de vîrstă destul de scăzută, elevii școlii generale fiind în preponderență. Spre deosebire de varianta lui bucureșteană, **Asta-i ciudat!**... a mai suferit, desigur în afara aspectelor ținînd de distribuție, și unele retușuri scenografice și de „diegeză” spectaculară. Nivelul de sus al cufurii dispăre fără ca spectacolul să sufere prea mult, pcate și din pricina restructurării lui, mai exact a scoaterii impresionanței scenei de dans macabru, iscată din visul celor doi hoți, Broască și Șarpe, din noaptea spargerii casei deputatului Alimănescu.

Am însoțit echipa acestui spectacol în drumul spre localitatea minieră Bălan, orașel situat între dealuri blinde. La ora 12 am urcat în autobuzul teatrului, în așteptarea actorilor și a personalului ce-i însoțea. M-am bucurat să-i văd ori să-i revăd pe unii dintre ei. Primii au sosit băieții de la Tirgu Mureș, bine-dispuși ca de obicei și într-un tandem relevîndu-se și în afara scenei. Au luat loc chiar în fața mea, mai în spate, cumva, fără să aibă sentimentul separării lor de grupul bucureștenilor ori de cei mai de-ai casei (Constantin Cotimanis și Liliana Pană). Venind ceva mai tîrziu, ca o vedetă așteptată pe platoul de filmare (dar fără a întîrzia cituși de puțin), Teodora Mareș nu se putea așeza decît în dreptul meu, vreau să spun pe același rînd de scaune, unde de fapt îi rezervase un loc brăileanul de pînă mai ieri, foarte sobrul și talentatul actor Anton Filip. O brăileancă nu putea găsi alt loc decît lîngă un actor pe care l-a cunoscut în orașul ei natal. După cum Oana Ștefănescu, citind pe drum volumul al doilea din „La paradisul femeilor” de Zola, nu putea sta decît lîngă Ionel Mihailescu, și el pasionat cititor, dar de cărți polițiste (nu mai rețin titlul). În față, lîngă șofer, la „cîrma” turneului, ia loc secretarul literar al secției, Marius Deac. Ajungem cu un ceas mai devreme decît crezusem. Tirgumureșenii se duc să vadă sala; îi însoțesc. Ceilalți se împărștie prin oraș, dornici să-l cunoască. Ne întîlnim în drumurile ce se intersectează pe strada principală, la librărie, în cîteva magazine. Teodora Mareș cumpără un top de coli de scris. Dacă aș fi fost indiscret, o puteam întreba dacă scrie scenarii, dacă face poezie ori dacă poartă pur și simplu corespondență cu admiratorii „Declarației de dragoste”, ai „Liceenilor” și „Extemporalului la dirigiență”. Dintre toți, e cea mai bolnavă, însă în scenă febra și tusea dispar, jocul ei decurgînd admirabil, cu o excelentă aderență la spectacol. Cu toții joacă, de altfel, cu serlozitate, și lumea

Am trecut pe nesimțite la reprezentația adusă de la București, musicalul **Asta-i ciudat!**.... în distribuția căruia au fost operate unele obligatorii reasezări și completări. Rolul Mangelicăi, de pildă, pe care la București Maria Eremia îl „făcea” într-o manieră vaporosă, în orice caz mai lirică și în sugestia unei dorințe de evadare din lumea interlopă a hoților de la mahalaua bucureșteană, este preluat la Sfîntu Gheorghe de Oana Ștefănescu, pentru care importante devin elementele de comuniune cu orizontul gregar, de vagă vulgaritate (totul fiind controlat și exprimat cu echilibru și bun-gust). Nu mă voi reține să precizez că o apreciez pe Oana Ștefănescu jucînd în rolul mutei Floricica, așa cum apărea în spectacolul de la institut, și nu doar din pricina unor neînsemnate accidente

aplaudă, încântată să descopere o trupă unitară, pe care sînt sigur că vor voi să o mai vadă. La sfîrșit, o elevă urcă în scenă în căutarea Teodorei Mares, de la care obține un autograf. Trebuie să spun că mai mulți componenți ai secției sînt și actori de film. Am să reamintesc numele Oanei Ștefănescu, deținătoarea unui premiu de interpretare la ultima ediție a Galei de Toamnă a Filmului Studentesc de la I.A.T.C., pe al lui Ionel Mihăilescu (văzut în **Moromeții**), Florin Chiriac (**Declarație de dragoste** și altele), pe al lui Lucian Nuță (al cărui debut se va produce în curînd, în **Niște băieți grozavi**, regia — Cornel Diaconu). Între timp, Teodora Mares a jucat în alte două filme ce-și așteaptă premiera: **Nu vreau să te pierd, iubire** (regia — Gheorghe Vitanidis) și **Miracolul** (regia — Tudor Mărăscu).

Acestea sînt spectacolele, așadar, puține, ca o repetiție la examenul de absolvire reluat. Repertoriul stagiunii le va oferi și alte posibilități de afirmare în **Muntele** de D. R. Popescu, **Omul cu mirtoaga** de G. Ciprian, **Femeia îndărătnică** de Shakespeare, **Căsătorie prin concurs**, comedie muzicală de Tudor Mușatescu după Carlo Goldoni, **Paharul cu apă** de E. Scribe, **Din lumea lui Cehov**, un colaj realizat de Constantin Codrescu. Discut cu Marius Deac despre posibilitatea colaborării cu unii regizori tineri de la teatrele din țară: Mircea Cornișteanu, Dan Micu, Al. Dabija, Nicolae Caranfil, Kincses Elemer. Deocamdată, e vorba doar de intenții a căror realizare se așteaptă. Aceasta era situația la ora deplasării la Bălan. Revin a doua zi la teatru cu gîndul să stau de vorbă cu șeful secției române, Constantin Codrescu. Surprinz o convorbire cu Mihai Dobre, actor al secției și absolvent de cursuri postuniversitare de regie. Tocmai aveau de comentat distribuțiile la **Căsătorie prin concurs** și **Din lumea lui Cehov**. Cum atîta vreme nu s-a încercat încă

un spectacol nou cu absolenții, îmi dau seama că au mare nevoie de acest dialog și renunț la intenția mea, știind că voi grăbi astfel ora mult așteptatei premiere... Revin peste cîteva zile și la avizier găsesc anunțată data (9 februarie) și ora (10), sala **video**, pentru repetiția la **Căsătorie prin concurs**. Distribuția adună cîteva nume ale tinerilor (Teodora Mares, Bogdan Caragea, Dorin Andone, Ionel Mihăilescu, Lucian Nuță), în regia lui Mihai Dobre. Să fie într-un ceas bun, așadar.

Într-una din zile, directorul teatrului, Dali Săndor, îmi acordă o întrevvedere pe tema prezenței la Sfîntu Gheorghe a tinerilor actori. Rețin intenția unui repertoriu și a unui teatru de calitate, precum și pe aceea de a găsi modalități adecvate (turnee, alte manifestări), pentru ca tinerii interpreți să devină cunoscuți în țară, și, prin ei, o dată cu ei, spectacolele secției române să-și merite aprecierile. Ce mai poate fi important? Că au primit locuințe, că formează aici o familie, că, ierle-mi-se cuvîntul, mult întrebuițat, s-au „integrat” în viața orașului, a județului. Chiar dacă unii fac mai des drumul spre București, pentru că regizorii de film îi solicită tot mai insistenț pe cei de-acum din ce în ce mai cunoscuți actori tineri ai secției române a Teatrului din Sfîntu Gheorghe. Ei găsesc aici înțelegere, adică acel gen de colegialitate și încredere într-un destin care este al teatrului, al filmului, al artelor spectacolului românesc.

Cînd închei cronica mea reportericească, am sentimentul unei clipe de neuitat din istoria teatrului și am chiar convingerea că, peste timp, se va da dreptate acestei stări, care nu este doar a mea, ci, mai ales, a celor mai tineri actori români — membrii secției de la Sfîntu Gheorghe.

Ioan LAZĂR